



*Můj Pane,
dnes i na mne se díváš,
Tvoje ústa vyslovila mé jméno.
Svoji loďku na břehu zanechávám,
spolu s Tebou nový začít chci lov.*

S radostí a vděčností za dar věčného života oznamujeme, že v sobotu 7. listopadu 2020 odešel v nedožitých **100 letech** z Domu sv. Františka ve Veselí nad Lužnicí do nebeských krajin věčné slávy zazpívat svému Pánu vroucí píseň chval jeho přítele, bratra a služebníka

P. Josef Xaver Kobza CFSsS

Narodil se 27. února 1921 v Herbortících nedaleko Lanškrouna. V Černošicích u Prahy se vyučil holičem a zde také vstoupil do skauta. Roku 1941 přijal povolání ke kněžství a nastoupil do petrinského ústavu pro pozdní kněžská povolání v Písku. Rok na to však byl nuceně nasazen u Vídeňského Nového Města, u Bodamského jezera a dramatické osvobození spojenci zažil v Braunau na Innu.

Po válce vstoupil do Kongregace bratří Nejsvětější Svátosti v Českých Budějovicích. Jakmile dosáhl maturity, byl pověřen výukou na institutu této kongregace v Bruntále a o rok později započal v Českých Budějovicích studium teologie. Zde ho roku 1950 zastihlo násilné zavírání klášterů. Byl internován v koncentračním klášteře v Hejnicích a krátce na to nastoupil vojenskou službu u PTP. Před jejím dokončením byl falešně obviněn z protistátní činnosti a odsouzen ke dvěma letům vězení. Po propuštění se vrátil do svého rodiště, kde se léta věnoval původnímu řemeslu a staral se o rodiče. Tehdy se začal věnovat esperantu. Během této doby tajně pokračoval ve studiu teologie v Brně, a to i po návratu do Budějovic, kde pomáhal P. Františku Kovárovi jako kostelník v kostele Panny Marie Růžencové.

Brzy na to, 8. 4. 1968, byl v Brně biskupem Davídkem tajně vysvěcen na kněze. Po získání státního souhlasu v roce 1971, tedy celých 30 let od svého povolání, začal konečně veřejně působit jako kněz v Bošilci, Ševětíně a Veselí nad Lužnicí. O rok později byl poslán do Lažiště, Záblatí, Šumavských Hoštic a Lštění (u Vimperka), kde vystřídal odvolaného P. Miloslava Vlka, s nímž jej pak pojilo doživotní přátelství. V Lažišti a okolí působil až do revoluce v roce 1989 a tajně se angažoval v Hnutí fokoláře. Roku 1990 jej biskup Vlk povolal jako duchovního správce do Písku, Putimi, Kestřan a Čížové. Zde také navázal na předúnorovou činnost kongregace v kostele Povýšení sv. Kříže a později zde založil křesťanský domov mládeže Petrinum. Roku 1990 byl zároveň zvolen generálním představeným své právě obnovené kongregace a tuto funkci zastával do roku 1996. Své působení na Písecku musel ukončit po těžkém úrazu v roce 2007 a po dlouhodobém léčení nastoupil do kněžského domova v Suchém Vrbném. Po uzavření tohoto domova si vyžádal návrat do řeholní komunity v Písku, kde po dva roky denně sloužil mši svatou a s humorem sobě vlastním nadále snášel těžkosti stáří. Zde také oslavil 50. výročí svého kněžského svěcení. Krátce po dalším těžkém úrazu nastoupil do Domu sv. Františka ve Veselí, kde vyčerpán věkem vydechl naposledy.

Pohřební obřady se vzhledem k okolnostem pandemie uskuteční ve společenství bratří petrinů. Po nich bude bárka jeho těla uložena do dne vzkříšení na hřbitově v Mladém. Předběžně je na výročí 100 let od narození P. Xavera **v sobotu dne 27. 2. 2021** plánována vzpomínková bohoslužba za něho v Písku tak, aby se s ním mohli rozloučit všichni, kteří jej měli rádi.

O vzpomínku na něho prosí a Vaším modlitbám jej svěřují vděční

kněží a jáhni
Českobudějovické diecéze

široká rodina
a četní přátelé

spolubratři z Kongregace
bratří Nejsvětější Svátosti